Jelöljük az egymás utáni kereteket rendre K_i-vel, $i = 0, 1, 2, 3, \ldots, 49$, jobb és bal alsó csúcsukat A_i-vel, ill. B_i-vel, további csúcsaikat a körüljárás szerint C_i, D_i-vel. Így A_{i+1} egybeesik B_i-vel, és világos, hogy a csuklók az e egyenesen vannak (1. ábra).

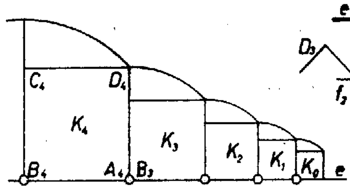

1. ábra

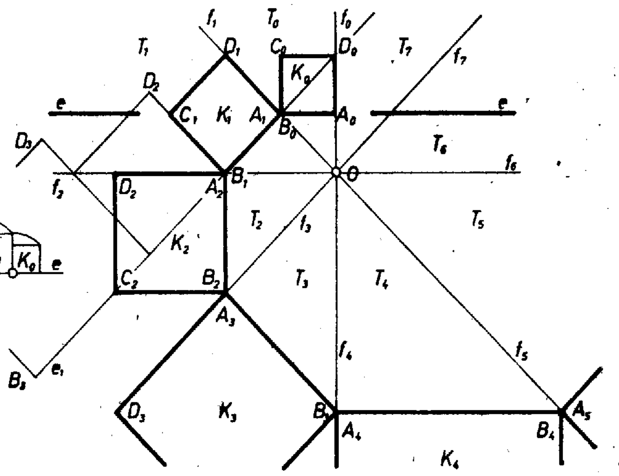

2. ábra

Az első előírt elfordítás után – jelöljük ezt F_1-gyel – K_1-nek A_1D_1 jobb oldala merőlegesen áll K_0 nak B_0D_0 átlójára, és így meghosszabbítása ráesik ennek az átlónak e-re való tükörképére, tehát átmegy D_0-nak e-re vett O tükörképén (2. ábra).

O egyszersmind D_1 új helyzetének is tükörképe $B_0D_0 = e_1$ egyenesre nézve, amelyen a csuklók most sorakoznak, hiszen az adatok szerint $A_1D_1 = B_0D_0 = B_0O = OA_0 \cdot \sqrt{2} = OA_1$. Ennélfogva $OB_1 = \sqrt{2} \cdot OB_0 = \left(\sqrt{2}\right)^2 \cdot OA_0$ a K_1, K_2, K_3, … kereteknek F_1 utáni helyzete K_0, K_1, K_2, … eredeti helyzetéből azzal a forgatva nyújtással adódik, melynek középpontja O, szöge $+45^\circ$ és nyújtási arányszáma $\sqrt{2}$ (attól természetesen eltekintve, hogy K_{49}-nek így szerkesztett képe már nem veendő tekintetbe). Megjegyezzük még, hogy F_1 után a 45° nyílású D_0OB_0 szögtartományban csak K_0 van benne kereteink közül, másrészt hogy K_1-nek A_1C_1 átlója rajta fekszik e-n és itt is marad, hiszen K_1-et ebben a helyzetben rögzítjük.

Húzzuk meg O-ből azokat az f_j félegyeneseket ($j = 1, 2 \ldots, 7$), amelyek $OA_0 = f_0$-lal $j \cdot 45^\circ$ szöget zárnak be – vagyis f_1 azonos OA_1-gyel – és jelöljük az f_{j-1} és f_j közti szögtartományt T_{j-1}-gyel.

Az F_2 második elfordítás $B_1 = A_2$ körül történik és benne a K_2, K_3, …, K_{49} keretek együttese vesz részt, T_1-ben csak K_1 marad, $B_2A_2 \perp f_2$ és $B_2A_2 = B_1D_1 = B_1O$ miatt B_2 az f_2-re jut, $OB_2 = \sqrt{2} \cdot OB_1 = \left(\sqrt{2}\right)^3 \cdot OA_0$, és K_2-t itt rögzítjük.

Váltakozva végrehajtva az F_3, F_4, … elfordításokat és K_3, K_4, … rögzítését, a fentiekhez hasonlóan kapjuk, hogy minden egyes K_i keretet abban a T_j-ben rögzítünk, amelyre nézve a j index az $i : 8$ osztás legkisebb nemnegatív maradéka, B_i és A_i lerögzített helyzete T_j határán, f_{j-i}-en, ill. f_j-n van úgy, hogy $OB_i = \left(\sqrt{2}\right)^i \cdot OA_0$ és $OA_i = \left(\sqrt{2}\right)^{i-1} \cdot OA_0$.

e-nek a T_1 és T_6 szögtartományokba egy-egy félegyenese esik, ezért e-vel minden olyan K_i-nek lesz közös pontja, amelyre az $i : 8$ osztás legkisebb nemnegatív maradéka 1, ill. 6. Viszont e-nek a T_0-ba és T_7-be eső szakasza már ahhoz is rövid, hogy a legkisebb szóba jövő K_8, ill. K_7 oldala a mondott állásban beférjen, így a mondottakon kívül más K_i-nek nincs közös pontja e-vel. Ezek szerint e-vel a következő indexű kereteknek van közös pontja:

$$\begin{array}{cccccccc} 0, & 1, & 9, & 17, & 25, & 33, & 41, & 49, \\ & & 6, & 14, & 22, & 30, & 38, & 46. \end{array}$$

Krasznai Péter (Győr, Czuczor G. Bencés Gimn., III. o. t.)